

EESTI SKAUT

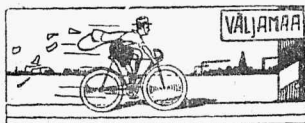
EESTI SKAUTIDE MALEVA AJAKIRI

~~~~~  
**X. AASTAKÄIK**  
~~~~~

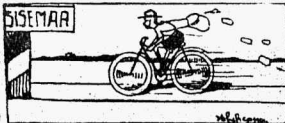
NR. 5

VEEBRUAR, 1931.

~~~~~
VÄLJAANDJA:
EESTI SKAUTIDE MALEVA PÄÄSTAAP
TOIMETUS:
VASTUTAV TOIMETAJA: N. KANN.
PEATOIMETAJA: H. TARI.
TOIMETUSE LIIKMED: R. PAPP, R. TREU.
TOIMETUSE ADDRESS: TALLINN, S. ROOSIKRANTSI TÄN, 11.
TALITUS: TALLINN, S. ROOSIKRANTSI TÄN. 11. KÖNETR. 34-51.
ILMUB 8 NUMBRIT AASTAS.
AASTAKÄIK KR. 1.20. ÜRSIKNUMBER 15 SENTI.

TEATED

Toimetus palub saata teateid malevatest, rühmadest ja karjadest selles osakonnas avaldamiseks hiljemalt 20. märtsiks 1931 a.

Vabariigi aastapäev Tallinnas.

Kpt. L. Tõnson pidas kõne Tall. Sk. Mal. kodus 24. veebr. kell 5 p. l., teemil: „Vabadussõda, Anton Õunapuu langes ja Skautluse organiseerimisest Tallinnas.“

Rootsi skautide ühing (Sveriges scoutförbund) palub Eesti skaute võtta osa oma suurlaagrist 1931 a. Kulla-Gunnarstorpi, Helsingborgi lähedal 10–21 juulini. Laagri tasu on 15Rootsi kr. Laagrist on palutud võtta osa ka lord Baden-Powell. Üles anda välissekretär B. Rautsmanile hiljemalt 15. aprilliks s. a.

J. Uht.

? KIRJAKAST !

H. K. — Sinu kaastöö käes, kuid ruumi puudusel jääb esialgu avaldamata.

P. V. — Teie kaastöö „Noorkotklus“ jääb avaldamata.

Toimetusele on saadetud „Kaitse Kodu“ № 5 ja 6 ning „Eesti Punane rist“ № 1

Järgmine number ilmub märtsi lõpul E. Sk. Mal. X aastapäeva numbrina. Toimetus palub saata rohkesti teateid skautluse organiseerimise algpäevilt.

Malevate vanemate ja juhtide nimestik.

NÕMME SKAUTIDE MALEVA STAAP.

Hra Adolf Mitt, maleva vanem, Nõmme, Ida 18.

Nskm. Eugen Pavelson, maleva päalik, Tallinna, Imanta 42—5.

„ Richard Tulven, maleva abipäalik, Tallinna, S. Roosikrantsi 12—10.

„ Heinrich Raba, I rühma päalik, Nõmme, Luha 4.

II j. sk. Heinrich Mäker, II rühma päalik, Nõmme, Lääne 14.

„ Adolf Koks, III rühma päalik, Nõmme, Raudtee 142.

Esk. Heinrich Kask, IV rühma päalik, Nõmme, Kase 23.

Nskm. Richard Roos, mererühma päalik, Tallinna, Õle, 38—4.

Esk. Adolf Koop, hundip. I karja hunt, Nõmme-Väike 29—2.

II j. sk. Endel Kask, hundip. II karja hunt, Nõmme, Kase 23.

Nskm. Karl Nusar, Tallinna, Vesivärava 16.

Nskm. Erich Niggo, Nõmme, Sõlme 3.

Maleva aadress kirjavahetuseks:

Nõmme Skautide Kodu, Nõmme, Mustamäe 11.

PAIDE SKAUTIDE MALEVA STAAP.

Hra Heinrich Oidermann, maleva vanem, Pikk t. 12.

„ Jüri Söödor, koolijuhataja, maleva vanema abi, linna algkool.

„ Johannes Laube, S.S.S.-i kassapidaja ja pere vanahunt, Tallinna t. 10.

Nskm. Rein Laube, maleva juht ja pere hunt, Tallinna t. 26.

„ Raimond Krispin, maleva juhi abi ja harjutuskooli juhataja, Pärnu t. 81.

Esk. Valdek Lillental, maleva sekretär, Pärnu t. 44.

Nskm. Er. ist Taks, maleva aukohtu esimees, Ühispank, Tallinna t. 10.

Hra Valter Kärt, I rühma vanem, Tallinna t. 31.

(Järg lhk. 110.)

Konstantin Päts.
Eesti Skautide Maleva aupresident.

Sisu: Teateid. | Malevate vanemate ja juhtide nimestik. | Skautid olge valmis. | Mõtteid vabariigi aastapäevalt. | Kitseküla seiklusi. | Talvine jalutuskäik. | Gentleman. | Meriskautlus.

Skautid, olge valmis!

Skautide organisatsioonile Eestis on juure tulnud „Noor-Kotkaste“ organisatsioon. Tema juhtideks on hakanud hulk silmapaistvaid poliitikamehi, kaitseliitlasi, haridustegelasi.

Rõõmustav nähe ja jõudu kõigile neile tööle!

Meie — skautid — vaatame heameelega noorte kotkaste organisatsiooni kasvamisele; meie oleme loonud nendega sõbraliku vahekorra; meie oleme saavutanud kokkuleppe, et skautide tegelased ei takista „Noor-Kotkaste“ tööd, vaid on isegi nõus neile andma oma kogunud juhtide kaudu

nõu ja toetust, kui nad seda meilt nõuavad. Selle eest on „N.-K.“ organisatsiooni peastaap meile annud lubaduse, „N.-K.“ juhtivad jõud ei tee takistusi meile — skautidele.

Ja see kokkulepe on väga tähtis!

Kui „N.-K.“ organisatsiooni juhtivaks jõuks on näiteks Petseri gümnaasiumi direktor, siis ei tee ta kokkuleppe alusel takistust selleks, et temale usaldatud kooliõpilased võivad astuda skautide malevasse, kui nad seda soovivad. Ei tohi teisest küljest ka mina takistada, et minu poisid ei astuks noorteks kotkasteks, kui nad seda soovivad.

Kokkulepe on olemas, et üks organisatsioon ei takistaks teist tema töös ja meie, vana organisatsiooni juhid ja liikmed, peame ausalt oma sõna. Ja ma usun ja olen veendunud selles, et seda teevad ka kõik vennasorganisatsiooni juhid!

„Noor-Kotkaste“ organisatsiooni tekkimine peab meile — skautidele — andma hoogu veel tõsisemaks tööks. Meie ei tohi uhkustama hakata sellega, et meie kui vanem organisatsioon seisame kindlal alusel, et meie juhid on kasvanud skautide juhtideks hundipoegadest, et meie arv on kasvanud just viimasel aastal.

See oleks suur eksisamm!

Just nüüd, kui on tekkimas suur „N.-K.“ organisatsioon, tuleb meil — skautidel — valvel olla, et meie oma organisatsiooni, oma jõudu, oma korda üle ei hindaks. Nüüd, kui meil Eestis on olemas kaks suuremat skautlist organisatsiooni, hakatakse võrdlema mõlema noorsooorganisatsiooni tegevust ja — ma tahaksin näha ja seda tahavad ka kõik Teie noo-

Nikolai Kann

Eesti Skautide Maleva peavanem.

red juhid ja iseenesest mõista ka teised vanad, — et meie vanem organisatsioon noorte kasvatamise töös ei jääks maha „N.-K.“ organisatsiooni tööst.

Skautid, mu noored sõbrad! Ma olen teie juhtide koosolekuil olnud, ma olen elanud teie laagrites, ma olen teiega vestelnud ja teie laule kaasa laulnud, ma tunnen teie püüdeid, ma tunnen teie töö tahet, ma tean, millise vaimustusega teie astute välja nende kõrgete aadete eest, mida on seadnud oma ülesandeks üleilmne skautline liikumine, ma tean, millise soojusega teie ikka ja alati olete valmis levitama neid aateid oma vendade keskel. Ärge arvake, et seda tööd võib teha nüüd noorem organisatsioon ja et teie nüüd võite puhata loorberitel!

Just vastuoksa! Nüüd, kui teile on ilmunud võistleja, tuleb teil näidata, et teie tõelikult olete elujõuline organisatsioon. Võistlus, aus võistlus virgutagu teid, skaute, veel tõsisemale tööle, et teist võrsuksid riigile head kodanikud, vanematele tublid pojad ja skautide organisatsioonile truud ja soojasüdamega juhid ja sõbrad!

Skautid! Vaba ja rippumatu Eesti aastapäeva puhul, mil Riigivane- maks on meie skautide organisatsiooni auvanem, soovin: Olge alati ja ikka valmis püüdma kõrgete ideaalide poole, millised on üles seadnud skautluse geniaalne juht Baden Powell.

N. Kann,

Eesti skautide peavanem.

Mõtted vabariigi aastapäeval.

Rahvusliku kallivara pärandame noorpõlvele.

Möödunud päevadei pühitsesime ise- seisva Eesti vabariigi aastapäeva. See sündmus tuletas nii vanadele kui noor- tele meelde meie riigi sündimise lugu ja neid aastaid, mis riigi loojaid vaim- mustasid.

Veel liiguvad ja tegutsevad selle- aegsed võitlejad meie keskel, kes oma elu Eesti iseseisvuse eest kaalule panid ja noorpõlv võib nende jutustustest veenduda, et nad seda on teinud tead- likult, sihikindlalt. Neil paistsid käesole- vad hädad ja ohud tühised olevat hü- vede kõrval, mida töötas vaba tulevik Eesti tõusvatele noorpõlvedele. Vabaduse eest võitlejad tahtsid oma kannatustega lõppu teha aastasadu kestnud musta mi- neviku viletsustele ja vintsutustele, et järeltulijatel oleks elu päiksepaistelise- m. Eneseohverdamine nende õnne eest, kes tulevad pärast meid. Teiste õnnelikuma elu lootus andis vabadusvõitlejatele üle- inimliku jõu, millega loodi vaba Eesti.

Jaan Hünerson.

Eesti Skautide Maleva Peast. Ülem.

Vanema põlve pingutused on kannud head vilja: meil on oma riik rahvusliku kallisvarana päranduseks jätta noorpõlvele, kes selle väärilise pärijana peab vastu võtma. Vanemaid teeb murelikuks küsimus: kas kasvav noorpõlv on küllalt tubli, et nende hinnalist vara valitseda, hoida ja täiendada ning jälle noortele edasi anda.

Noored sõbrad, skaudid on oma ülesandeks võtnud endid arendada tublideks, headeks vaba Eesti teadlikkudeks ja tulusateks kodanikkudeks. Vabariigi aastapäev tuletagu sellepärast skaudile eriti meelde tema skautlike enesekasvatuse ülesandeid, sest nende täitmist nõuab meie iseseisva riigi tuleviku julgeolek, seda ootab ja igatseb meie vanempõlv.

Tubli skaut on tubli eestlane ja meie rahvusliku kallisvara ustav pärija. Sellepärast püüdgem saada headeks skautideks, keda ootab Eesti tulevik.

J. Hünerson.

Kitseküla seiklusi.

Mi-Na.

Aastaid 15 tagasi, Tallinnas, ilmasõja murrangus.

Kamp Kitseküla poisse murravad päid, kuidas oma aega „surnuks lüüa.“ Kui nähti, et rong rongi järele vurab noori mehi sõjaväljale, siis arvati, et kuidagi ei sobi jääda vaid pealtvaatajaks—peab tegutsema. Ot-siti põhjust tegutsemiseks ning leitigi pea.

See oli kevadpühil, munade veerumängul, kui teise tänava poisid võitsid kogu aeg, nii et „kaubakatel“, (Kauba tänava poistel) pidid lõh-kema südamed kadedusest, sest „noored hinged“ ei suutnud seda kuidagi seedida. Leiti vaid üks pääsetee: — kuulutada sõda neile kangetele vas-tastele. Tagaaetuna häbist ja kadedusest mindi nurga taha, kus maaliti suurte tähtedega: — „kuulutame teile sõja:“ „Kaubakate“ kõige kangem poiss pidi tilgutama oma nimetussõrmest 13 tilka verd allkirjaks ja siis saadeti läkitus teele.

Sõjakuulutus võeti vastu.

Teise päeva varahommikul olid pooled koos lagedal liivaväljal. Öö läbi olid nähtavasti mõlemad pooled teinud suuri ettevalmistusi. Uhked puust mõõgad ilutsesid mõlema vastaspoole juhtide vöödel. Suured vibu-püssid olid asetatud risti üle selja. Vanust ajalehist tehtud tutiga müt-sid sädelesid peas ning vanast ema seelikust oli valmistatud uhke lipp, millele kriidiga joonistatud surnu pealuu.

Kuid mis aitas see kõik!

Olid ju ilmasõja algpäevil ka kõigil sõdijail „viimase aja“ uudistega võistlusabinõud, kuid igapäev tuli neid täiendada ja mõnda hoopis kõr-vale heita. Sarnaselt juhtus ka „Kitsekülas“. Mis aitas uhke mõõk ja sama uhke üle õla käiv vibu, mis kaitset andis paberist müts!

Uhke müts tuli asetada kartulikorviga, sest see oli ainus kaitse „ümber hulkuvate“ kivide vastu; mõõgad ja vibud rändasid iseenesest kolikambri.

* * *

Ühel hilisel õhtul valmis „kaubakail“ plaan: — vaenlast tuleb võita teisiti. Tuli kasutada olukorda. Tol ajal olid vähesed need, kes võisid kanda „Kitsekülas“ suvel saapaid; — lasti ringi paljajalu. „Kaubakad“ otsustasid öösel salaja lahingvälja „mineerida“, peites selleks klaasikilde õhukese liivakorra alla. Töö iseenesest oli kerge, kuid raskust tegi „ööluba“ saamine kodust. Nii mõnigi mees pidi voodi tagasi minema oma ema-isa nõudel. Kuid töö viidi läbi. Üks mees viskas paberile plaani, et oma mehed ei sattuks „miiniväljadele“ ja siis põksuva südamega oodati lahingu algust. Ja siis tuli üks vägevamaid ja võidukamaid lahinguid. „Kaubakad“, kes oma elanikkude arvult oli väiksem kamp, pidid tihti alla vanduma teistele. Hurraaga algasid vastaspoole oma järjekorralist pealetungi, kuid see vaibus pea. Ega vigase jalaga poisist ikka sõjameest ei saa.

Ühel päeval pidi „kaubakail“ äärepealt halvasti minema. Vastaspole mehed olid mobiliseerind terve oma väeosa. Nad tungisid seljagatagant peale. Viimasel minutil avastus nende plaan, mille tagajärg oli, et „kaubakad“ löid valvepunkti ühe kõrgema maja katusele, kust valvel olev poiss pidi andma hädakorral lippudega märki (morsest ja semaforist polnud sel ajal aimu).

Nii kestis lahing päevast päeva ning polnud mahti söömiseks. Tih-tigi juhtus, et peale võidukat lahingut koju minnes, tuli näidata allaandmist isa-ema „püksi mõõtmisele“. Kuid see ei aidanud. Lahinguid löödi ikka päevast päeva, vaatamata sellele, et mõnigi mees pidi kodus istuma „püksi mõõtmisega“ kaasas käivate tagajärgede pärast.

Lahingust mahti saades mindi puuhoovi. Sääli võeti oma ülesandeks vagunit tühjendada puudest. Saadud rahast tasuti akna arved ja mis üle jäi, usaldati kamba juhi kätte hoiule, kust sügisel kooli minnes jagati summad asjaomaste vahel. Raha hoiti heinamaal, kivi all asuvas raudkastis, mis kinnitati 3-me tabalukuga. Võtmed seisid kolme vanema poisi käes, nii et üksinda kunagi juurde ei pääs.

Kõht sundis „kaubakaid“ uusi plaane otsima. Praktika oli näidanud, et koju sööma minemine lõpeb harilikult nii, et enam välja ei pääse — kodune arest. Kus häda kõige suurem, sääl abi kõige ligem. Loodi tutvusi Tondil asuvate sõduritega (seal, kus peeti skautide spordivõistlusi 1929 aastal) mõne suitsukarbi eest kerkis supi- või pudrukutla kaan just kui nõiaväel. Siis algas püha, kus männimetsaalune kees lõunatajaist noorist.

Vastaspole mehed olid aga „haisu ninna“ saanud. Nüüd tuli jällegi ümberkorraldusi ette võtta. Hakati lõunatama puude latvus, ning et ära hoida vaenlaste „kuulide“ ligipääsu, valmistati ümbruses küllaldaselt ole-vaist traadest kaitsevõrgud.

Ühel päeval kogunes suur kamp vaenlasi, kui rebaseid viinapuu ümber. Alati pealetungi puude otsa ronimisega. Ja siis, kui vaenlased jõudnud poolde puusse, avati äkki supinõud üleval ja niisutati „armsaid külalisi“ maitsva, tulise nuudlisupiga. Peale seda vahejuhtumit tuli minna koju 15 kilomeetrilise ringiga. Küll tundus see teekond siis pikana, — et jalgsi Riiga minnakse ja pool maad sealt tagasi tullakse, seda ei suutnud tollekordsed „Kitseküla“ kangelased endale ette kujutada.

Kõik see polnud aga veel „Kitseküla“ poiste päevakavast. Ka sporti tehti. Teati, et sporti kui niisugust tehakse, kuid kuidas seda teha, tuli leiutada endil. Kui kuskilt kuuldi, et mõni mees kuskil hüpanud kõrgust 1,50 mtr., siis „Kitseküla“ poisid naersid täiest kõrist. Neil hüppas pea iga mees vähemalt 7 mtr. Et aga vahe seisis selles, et seda 1,50 mtr. oli hüpatud alt üles ja 7 mtr. ülevalt alla, vaat, seda tookord ei teatud. Hüpped sooritati lauahoovis olevailt lauavirnelt otse alla liivale.

Lühikese maa jookse arvati naiste alaks. Kui mindi jooksma, siis jooksti ikka 5—6 klm., kõige vähemalt. Vastaseks kasutati kitsaroopalist rongi, mis „Kitseküla“ poiste „töör ajal“ pidi mäest üles sõitma, seega suutis nendega „sammu“ pidada. Et edasi tagasi jookks tüütas, siis valiti ringi jookks. Sarnaseks kohaks osutus Ülemistejärv, (13—15 klm.). Kuuldi kuskilt, et jookstakse aja peale ning „Kitseküla“ poisid otsustasid ka seda teha. Kella nähti sel ajal kas isa taskus või kodus seinal, kuid ajamõõtjast ei võinud undki näha. Üks kange poiss oli leiutanud, et tuletikk põleb $\frac{1}{2}$ minutit. Ühel päeval olidki poisid järve kaldal paar pakki tikke kaasas. Ajamõõtjad ehitasid tuulevarju ja jookks läsksi lahti. Ei mäleta enam kui palju kulus tikke, kuid kahest pakist oli veel ülejääki kah.

Kord oli suursündmus. Ühe poisi ema oli sõitnud maale ja isa töö. Kamp Kitseküla“ poisse kogusid jällegi järve kaldale, ühel kaenlas suur, „kõ“ häälega seinakell. „Ajamõõtja“ löödi männi latva ja jookks algas. See oli juba midagi, — jooksti „aja“ peale. Pärast jooksu mindi järve vette endid karastama. Keset kõige lõbusamat hetke kerkis metsa veerule tolmu pilv. Kaks ratsa „kardovoid“ triivisid meie suunas. (Järves oli ujumine keelatud nagu praegugi). Kiirelt välja. Kella omanik sai samal momendil, kui „kõ“ algas parajasti kahteistkümnendat tundi kuulutama, kahmata selle veel kiirelt kaenlasse. Kella „kukkumisele“ seltsisid varsti heledad plaksud nuudiga mööda kintse. Kahju, et sellel jooksul puudusid ajamõõtjad, vast püsiks sellest veel praegugi ilmarekord. Hulga aja pärast võidi end tunda alles väljas pool hädaohtu ja jälgida tagajärge. Mõni mees oli muutund, kui sebraks, nii vöödiline oli ta ihu. Kuid kõige kurvem asjaolu oli, et kella pendel oli muutund küsimus-märgiks. Üks nui ketiga tükis oli kadunud. Sisu kohta arvati, et kui liivale veidi rammu juurde lisada, võiks hää kartulamaa saada. Kodus, tangide ja haamri abil, suudeti sisu veidi korrastada, kuid armas „kõ“ hää oli kustunud. Isa ilmumisest, vast parem kui loobun kirjeldamast. Pikamaa jooksud olid isu tükiaks ajaks ära võtnud, minul veel praegugi. Mindi üle lühimaadele. See spordi ala oli seotud „vihmusside otsimisega“. „Kitseküla“ poiste „vihmussideks“ olid mitmesugused asjad, olenevalt aastaajast. Eelistatud olid porgandid, suhkruherned, naerid, õunad jne. Ja kui keegi juhtus „segama“, siis loomulikult tuli harrastada kiirjooksu enamikus lühimais.

Kord sarnasel spordi käigul saime kätte ühe sõbra vastas leerist. Tunnistasime teda vangiks ning otsus oli, et teda tuleb panna vangi. Selleks otstarbeks kasutati tühja, akendeta piimavagunit. Kuidagi unustati vang hiljem hoopis ära ning tagajärjeks oli, et mees viidi õhtuse rongiga Türile, s. o. Tallinnast 100 klm.

Aastad möödusid. Algas Saksa okupatsiooni aeg. Nende meestega oli „Kitseküla“ poistel palju maadlemist. Algas sellega, et nende patrull maha lasi meie lemmik koera. Järgmisel päeval oli üks poistest valmis-
tanud puust koera, ratastel. Koerale pandi pikad nõõrid külge ja kui nähti patrulli eemalt — pandi koer liikuma. Küll kärutati koera pihta, kuid see ei kõssagi, vaid liigub ikka edasi — tagasi. Hiljem, kui selgus see nali, pidi nii mõnegi ema-isa politsei vahet käima.

Tol korral oli kombeks, et sakslased vedasid ära kõik kraami, mis kätte juhtus. „Kitseküla“ poisid, taga aetud kättemaksu himust, mängisid neile veel nii mõnegi vingerpussi. Kas olid vaguni rattad traadiga kõvasti kinni seotud, või ratta pussid tühjaks tehtud õlist ning täis topitud liivaga, mille tõttu mõne kilomeetrilise sõidu järele vaguni pussid olid läbipõlenud. Sellega tuli palju sekeldusi ja ümberlaadimisi ette võtta. Mitu korda seati pöörang nii, et vagunid jooksid rööbastelt maha.

Kord, kui „Kitseküla“ poisid olid ühel vabriku hoovil „noosil“, sõitis üks uhke saksa ohvitser autos tehase värava ette ja kärutas sealt kõik minema. Ühel poisil oli uhke seljakott, see võeti käest ning samuti padrunid taskust. Aeg oli videvik. Kättemaksu kava oli valmis. Hoovivärava juures olev vana voodi seoti pika traadiga autole taha ja kui saks ära sõitis, — oi küll oli siis tore vaatepilt: — auto laseb tuhatnelja, ning vana voodi plärisedes järel. See oli viimane kättemaks oma „armsatele sõpradele.“

* * *

Nüüd on kõik „Kitseküla“ poisid suured. Paljud neist astusid skoutideks ning mitmed on veel praegu skoutide ridades juhtivatel kohtadel.

Skautjuhtidele.

Talvine jalutuskäik.

Iga jalutuskäigu ülesanne on suurendada osavõtjate teadmisi, kogemusi ja vastupidavust. Enne jalutuskäigu kava väljatöötamisele asumist peame teadma, mida tahame kavatsetava jalutuskäiguga saavutada.

Milliste ülesannetega ta siis on kas sporti taotlev jalutus- või luurekäik; kas seda teostada suuskadel, kelkudel, uiskudel või jalgsi; mida peame sellel jalutuskäigul õppima kas luuret, jälgimist või praktikat — kuidas olla — kuidas riietuda talvises looduses.

Ta võib olla õppejalutuskäik loodusesse salkade kaupa. Et teada milliseid teadmisi poisid vajavad — kontrollib iga salgajuht oma poiste teadmisi ning tulemuste järele määratakse jalutuskäigu eesmärk. Sel juhul töötab iga salk iseseisvalt. Terve rühm on koos ainult jalutuskäigule minnes, tagasitulles ja lõkketule ääres söögi ajal.

Talvine loodusteadusline jalutuskäik on väga palju pakkuv. Ta võib olla looduse vaatlemise, lindude tundmise, jälgimise, jälgede lugemise jne. praktiseerimiseks. Kui kuidagi õnnestub jalutuskäigule kaasatõmmata sõbralikku loodusteadlast, kes poiste tähelepanu oskab parajal ajal tähelepanu väärivate nähete ja saladuslike talvise metsa elu peale suunida — siis on jalutuskäik oma ülesande kindlasti täitnud.

Seiklused.

Et teha huvitavaks jalutuskäigu kava võib lisada seiklusi ja võib olla ka romantikat. Miks mitte väljatöötada „Lõuna naba avastamise“ kava, võttes aluseks Byrd'i käiku lõunanabale, mida kerge selgitada, poistele piltide ja jutustuste kaasabil. „Lõuna naba avastamise“ jalutuskäigul olgu Ameerikaks kas lähtekoht või lõkkeluli. „Ameerikast“ saadetakse salgad avastama tundmatuid „Lõuna naba“ maid. Topograafia, jälgimine, luure ja signaliseerimine võivad olla põimitud sellisesse avastamiskäigusse. Salgajuhtidele tuleb anda võimalus tungida jalutuskäigu üksikosisse, jäädes ise sündmusekäigu jälgijaks, aidates vaid vastavat meeleolu luua ja andes ainult hädavajalikke näpunäiteid.

Nii on võimalik mitmesuguseid jutte ning reisikirjeldusi kasutada jalutuskäigu sisutamiseks.

Juht juhtigu.

On selgunud jalutuskäiku iseloomustav põhjus; on vaimustus poistes tõstetud rühma ja salgajuhtide seletuste kaudu kulminatsiooni — siis teeb rühmajuht poistele selgeks, et jalutuskäigu hää kordamineku eest on iga üksik poiss vastutav. Salga juht on see, kes poisse vahetult juhib. Rühmajuht peab juhtimise usaldama salgajuhtide kätte, aidates neid seda teha. Nad peavad hiljem teadma, mida nad hästi teinud. Skautlus on seni hää organisatsioon — kuni ta poisse häiks kasvatab ja neid sellena hoiab.

Kui salgad töötavad salga süsteemi järele — siis on kohane jagada kohustusi järgmiselt: vanem skaut olgu „ajakirjanik“, kes teeb kokkuvõtte jalutuskäigust ühes fotografiliste ülesvõtetega rühma tegevuse raamatu jaoks; „kortermeister“ hoolitsegu kehakatte, korteri ja laagritule eest, „toitlustaja“ toidu eest jne.

Sel teel saame poisse rakendada tööle ja ette valmistada juhi kohustele. Usaldage poisse nad on tõesti vastutavad oma kohustuste hää kordasaatmise eest.

Teine viis asja läbiviimiseks on ülesannete jaotamine salkade vahel ja salk on siis vastutav temale usaldatud kohustuste täitmise eest. Nii saate salku, mille ülesandeks on: mängude, naljade ja laulude korraldamine; toidustamine, puhtuse ja tervishoiu järelvalvamine jne. Mõlemad viisid on hääd. Pea asi on tegevusse kaasatõmmata ja huvi pakkuda kõigile ja hoida seda alal.

Kohane varustus.

Salgajuhid on vastutavad oma poiste hää, kohase riietuse ja jalatõude eest. Üldiselt olgu varustus külma ilma kohaselt valitud. Välismaail kannavad skaudid „kõrvaklappe“ hariliku skaudi kaabu all. „Kõrvaklapid“ on koetud pehmeist, soojust kameli karvadest.

Esimese abi andmise varustus olgu alati kaasas. Igal juhusel tuleb pidada silmas, et poisid oleksid ettevalmistatud juhustele, milliseid talvises looduses viibimine võib pakkuda.

Gentleman.

H. Kasak.

Tõeline gentleman on Püha Jüri järeletuliija. Järeletuliija tema tegudes, mõtlemisviisis ja suhtumises kaaskodanikkudesse. Sõna gentleman on täpses tõlkes: gentle—lahke, hea, man—mees. Seega on gentleman hea ehk lahke inimene. Seda oli ka Püha Jüri, seda tahame ka meie hundud ja skaudid olla.

Esimene inimene, kellega meil on lähemaid kokkupuuteid, on ema. Ema on palju vaeva meiega näinud, siis tahame esmalt vääriliselt olla rüütlilikud tema vastu. Tõsine gentleman austab naisi sõnas, teos ja mõttes. Ta ei tee ialgi hoolimatuid, mitteaustavaid märkusi naistest üldiselt. On ju tema ema, õde ja sõber naine ja talle sugugi ei meeldi, kui keegi ütleb midagi salvavat nende kohta, samuti ärgem öelgem seda ka teiste emade ja õdede kohta. Viisakusekomme ei nõua, et peaksime sõidukis ehk kusagil mujal, teisele inimesele istet pakkuma väljaarvatud juhul, kui seda vajab vana, haige, vigane, lapsega süles, või, suurte pak-kidega naisterahvas. Kuid tavaliselt lahke ja viisakas poiss teeb seda igal juhul. Gentleman ei vaja viisakuse väljendamiseks välist sundi.

Kindral Lee sõitis kord bussis ja istus kõige viimasel kohal, sest istmed olid täis sõdurisi ja ohvitseere. Järgmisel peatuskohal astus peale vana, vaeselt riietatud naisterahvas. Nähes, et pole ühtegi vaba kohta, ta astus bussi lõpupoole, kus kindral istus. Kindral tõusis kohe püsti ja pakkus talle oma kohta. Seepeale tekkis bussis kiire liikumine, sest iga mees tahtis kindralile pakkuda oma kohta. Kindral vastas külmalt: „Ei, mu härrad, kui siin polnud kohta sellele nõrgale naisele, siis ei või seda ka minu jaoks olla.“

Pole sugugi ülearune tervitusel mütsi kergitada, eriti juhul kui meie meestuttav on naisterahvaga. Kaunis on mütsi kergitamine, kui keegi daam küsib meilt informatsiooni ehk kui meie suuremeelsusest pakume talle sõidukis istet. Tervitusel kinnaste kätte jätmist loetakse laiskuse tundemärgiks. Ukseavamisega daamile viisakust ülesnäidata pole ka kuigi raske. Ei näe ka kuigi ilus, kui naisterahva seistes poiss istub.

Tekib küsimus kuidas käituda inimesi jäädes alati gentlemaniks? Ärge kohelge inimesi selle järele, kas teatav inimene on gentleman ehk mitte, vaid selle järele, et ise tahate olla gentleman. Kui teine inimene pole gentleman, siis see ometi ei õigusta meid laskuma alla poole. Gentleman on viisakas kõigile, vaatamata elukutsele, jõukusele ja haridusele. Rüütlilikum on seda olla vaese ehk vigase vastu. Kui armastate inimpuudustest rääkida, siis rääkige enese, kuid mitte teiste omist. Pilkamine on halva inimese tundemärk. Kui olete teenistuses, siis ärge lõpetage tööd kellalöögiga. Kes loeb ainult omi tunde, ei jõua ialgi nii kaugele kui see, kes ka teiste hääks aega ohverdab. Ärge kadestage teiste andeid, vaid arendage omi kõrgema astmeni. Õilsam on ehitada kui maha kiskuda. Austage ka teisi peale enese. Rumala nalja tegemine ei sobi gentlemanile. Sageli poisid tegutsedes kampades, armastavad kiidelda omi „vägitükkidega“. Võisteldakse „koerema“ poisi nimele jne.

Üks mees, kes otsis arsti, kohtas maanteel poissi ja küsis temalt, kas tema on siit mööduvat arsti näinud ja kuhu poole ta läks. Poiss vastas „Ja“ ja „nalja pärast“ näitas vale tee. Hiljem mees sai teada õige tee, kuhu poole arst oli läinud. Kuid enne, kui ta arsti kätte sai, oli laps, kes oli kondi alla neelanud, surnud. Teisel juhul kamp poisse hõljutas „nalja pärast“ jõel tütarlaste paati. Tulemuseks oli kuue tütarlapse ja kahe poisi surm. Kui poiss kõlistab ukse taga ja ise ära jookseb, siis avajale see erilist nalja ei paku.

Austa vanu ja nõrku, aita neid, juhi üle tee jne. sest meie oleme tugevad ja miks meie ei võiks anda osa sellest teisele, mida meil enesel on külluses. Austa rahva varandust. Pingid pole lõikumiseks ega raamatud määrimiseks. Sulle kindlasti ei meeldi saada laenatud asja lõhutuna tagasi. Tänavad ja pargid pole prügi kuhjumise kohaks. Tänaval kõvasti naermisega ja jutlemisega segame teisi. Kiitlemist ei peeta vooruseks, eriti kui oled juht. Suur jutt tehtud tööst hävitab töö. Sõbrusta ikka parimate inimestega ja parimate raamatutega. Usun, et tunded naeratuse maagilist mõju. Karm, vihane ja jäme olek ehitavad su teele ületamatuid kindlusi. Gentleman juhib ka tähelepanu isiklikele harjumustele. Puhtad saapad ja riided näitavad ka sisemist puhtust. Gentlemani hingeõhk on puhas, sest ta ei taha oma halvasti lõhnava hingeõhuga teistele meelepaha tekitada.

Ühel Saksa keisril olid kirjutuslaual igapäevaseks meeletuletuseks järgmised reeglid:

„Ole tugev kannatuses. Väärtuseta on kättesaamatut soovida. Ole rahul sellega, mis on, püüa igas asjas leida head. Rõõmustele loodusest ja inimestest ja võta neid nii, nagu nad on. Tuhande halva elutunni pärast ära kurvasta, vaid tröösti end ühe ilusaga. Tee parimat, ka siis kui sa isegi tänu ei saavuta. Usalda teisi. Kui midagi haavab ehk kurvastab meid, ärgem hooligem sellest, sest meie ei tea kuidas see võib meie arengule kasulik olla.“

Sarnaseid meeletuletusi tegi enesele inimene, kes valitses paljude üle, sealjuures ülevamaks pidades valitsemist enese üle.

Kes meist ei tahaks olla gentleman ja väärtuslik ühiskonna liige? Täna tahame veel end kontrollida ja vaadata, kas oleme väärt gentlemani nime kanda: kas oleme väärt end Püha Jüri järeletulijaks nimetama?

Toimetuseft.

„Eesti Skaudi“ levitamise võistluste tagajärjed ilmuvad järgmises „Eesti Skaudi“ numbris.

Järgmine „E S.“ number ilmub Eesti Sk. Maleva X aastapäeva puhul kaheksinumbrina märtsi kuu lõpul. Kaastööd saata hiljemalt 20. märtsiks.

Jääpurje spordi järg ilmub „Eesti Skaudi“ järgmise aastakäigu talve numbrites; kuna toimetusele saabus käsikiri liig hilja käesolevas numbris avaldamiseks, ning kevade- numbrites pole kohane aeg jääpurje sporti käsitleda.

Eesti meri.

Iga meriskaut peaks enamvähem rahuldavalt tundma Eesti merd ja tema oma-dusi. Kasutades vastavaid materjale, kat-sun tuua temast selge ülevaate.

Läänemere ja selle lahtede vood niisut-avad Eesti randa kahest küljest: põhjast ulatavad Soomelahe ja läänest — Läänemere ja Liivilahe ning Muhuväina veed meie rannale. Eesti mereks tuleb lugeda kõike seda veteala, mis asub meie ranniku meres seespool äärmisi meremärke. Eesti territoriaalvetes aga meretsooni, mis äär-mistest neemedest ja saarte ning laidude otsadest 4. miili kauguseni merde ulatab.

Eesti meri jaguneb 5. ossa: 1) Soome-laht, alates Narva lahes Eesti-Wene piir-ist kuni Spithami-Hangö jooneni, 2) Läänemeri, Spithami-Hangö joonest kuni Sõrve-Lüserordi jooneni, 3) Sõrve-meri. Sõrve-Lüserordi joonest kuni Abruka-Domesnäsi jooneni, 4) Liivilaht põhja-pool Ruhnu saart, viimase ümbruse meri ühes arvatud, Abruka-Domesnäsi joonest kuni Pärnu rannani Eesti-Läti merepiirini ja 5) Muhuväina veed Tahkuna-Osmussaare joonest kuni Kübarsaare paral-leelini.

Nimetatud vete piirkonnas on Eesti va-litsus kohuse oma peale võtnud, kõik maa- ja meremärgid välja pannud, ning peab neid korras. Territoriaalvetes valit-seb täieline Eesti suveräänne õigus ja kord.

Hüdrofüüsilised ja hüdro-loogilised olud.

Eesti meri on saartest ja madalikest rikas. ning moodustab hulga laevateid ja keerulisi faarwatreid. Vee sügavus ja mere põhi on meie rannikmeres mitme-sugune ja vahelduv. Soomelahe põhi si-saldab suuremalt jaolt muda, peenliiva ja peenkivi. Kalda ligidal madalais vetes — enamasti sõmerat ja kruusa või jämekivi, mitmel pool ranna ääres ka paepõhja. Madalal rannikul leidub rohkem muda ja leetliiva. Soomelahe suus, Osmussaarest 3 miili kaugusel on veesügavus 90 m. Prangli—Helsingi joonel — 100 m. Ram-musaare ja N Malusi vahel leidub ühes kohas 121 m sügavus, mis on suurim-sügavus Soomelahe. Narvalahes on vesi madalam: Jõesuust 3 miili W — 22 m.

Läänemere osas, Hiiumaa Ristneeme kohal, 3 miili rannast, ulatub sügavus 24 m.. 3. miili W pool Sõrve Laiamadalikku — 20 m. Sama kaugel Tahkunaneemest on vee sügavus 55 m. Merepõhi sisaldab sügavamates kohtades muda, madalamates liiva ja kive.

Sõrve meres kõigub veesügavus kuni 33 m. Põhi-muda ja liiv.

Liivilahe osas O pool Ruhnu saart on sügavaim koht 53 m. Muhu väina ja Pärnu lahe suus — 20 m. Lahe põhi sisaldab madalamais kohis liiva ja muda, sügava-mais muda.

Muhu väin moodustab madala mere; veesügavus kõigub siin kuni 10, mõlemal sissekäigil aga 20 m. Põhi — muda ja liiv.

Vee temperatuur mere-pinnal.

Meie vete temperatuur on vahelduv; madalates lahtedes, nagu: Haapsalus tõu-seb vee temperatuur vahest suvel, kui õhutemperatuur kõrge ja väina pind vagune, ilma vooluta, kuni +25° C, langeb aga sealsamas, ilma et ilmastik muutuks paari päeva jooksul kuni +15°, mis oleneb sel-lest, et merest vooludega jahedamat vett kohale kantakse. Talvel langeb siin vee-pinna temperatuur kuni +1.6° C.

Keskmist vee-pinna temperatuuri mitmel pool Eesti rannikmeres näitavad järgmi-sed arvud:

	Augustis	Novembris
Narva lahes	16,69	4,63
Kokskäri ligidal	16,69	5,34
Naissaare ligidal	15,86	6,16
Tallinnas	15,50	4,40
Osmussaare ligidal	15,27	6,98
Ristnaneeme kohal	15,72	6,99
Sõrvesääre ümbruses	15,10	5,10
Pärnu lahes	16,70	4,70

Sellest selgub, et rannikul on suvel merevesi soojem, kui kaugemal merel ja talvel ümberpöördukt.

Sügavamates veekihtides alaneb tempe-ratuur ja omab miinimumi 60 m. sügavu-sel; sellest sügavamale hakkab jälle tõus-ma, nagu näitavad järgmised arvud, mis mõõ-detud Ristna neeme kohal merel ja sisal-davad keskmist temperatuuri augusti kuul:

0 m	— 14,91° C
20 m	— 7,71° C
40 m	— 3,27° C
60 m	— 2,61° C
80 m	— 3,38° C
100 m	— 4,15° C
125 m	— 4,35° C
155 m	— 4,49° C

(Järgneb.)

Võru Kiri.

Viimaste nädalate jooksul on Võrus skautline tegevus muutunud elavamaks. Soiku jäänud tegevus äratati uuesti.

Asutati maleva staabi poolt juhitud õppe-rühm, millise ülesanne on ettevalmistada juhte skautlisele tegevusele. Töö edukaks kordaminekuks on skm. Kasak, kes on N. M. K. Ü. sekretäriks Lõuna-Eestis, lubanud oma lahkelt kaasabi.

Hiljuti astus Võru maleva N. M. K. Ü. liikmeks ja loodab sel teel oma majanduslist olukorda parandada.

Ligemate kuude ülesanneteks on esijoones skautliste teadmiste täiendamine (II ja I j-sk. eksamid, laager j.t. Ka algas salkadevaheline võistlus.

Maleva päaliku kohuseid täidab Alfred Treimann. A. T. on juba kauemat aega malevas töötanud.

Teiste malevatega on soov kontaktis töötada.

Tallinna N. M. K. Ü. Skaut-rühmast,

1. veebruaril peeti korraline aastapeakoosolek — valimistega. Auvanemaiks valiti hra-d Jaan Latik (end) ja Jaan Hüner-son (uus). Vanemaks: Jüri Lossmann, juhiks: n-skm. Rich. Treu, abiks: n-skm. V. Suigussaar, sekretäriks: Ats Peikel. Au-kohtusse: R. Nõmman, V. Madisson ja B. Vassiljev.

Rühma kassa läbikäik oli möödunud aastal 188 kr. 54 s.

N. M. K. Ü. Skautide suur-laagrist.

Liidu poolt määratud komitee määras laagri ajaks 5—12. juuli ja asukohaks Koitjärve.

Asjaomaseis ringkonnis tehakse ettevalmistusi laagri administratsiooni ja eelarvete väljatöötamiseks, samuti juhtide leidmiseks vastavatele aladele.

Väliskülalisi on oodata Taanist ja Soomest; Läti skautide vastus pole veel saabunud. Olemasolevate andmete põhjal on oodata suurlaagrisse 200 skaudi ümber.

Toidustamine kavatakse viia läbi ühiselt hinnaga 60—75 s. päevas. Peale selle tahetakse korraldada mitmeid lõbus-tusi, nagu kelgumägi järvel jne. Lähemaid teateid avaldatakse laiali saateta-vate brošüüride kaudu.

Mi-na.

Prof. A. Paldrock'i kõne Tallinnas.

Tartu sk. mal. vanem hra prof. A. Pald-rock on lahkelt lubanud, Tallinna N. M. K. Ü. skautrühma palvel, avaliku kõnega esineda märtsi algul. Puhas sissetulek läheb laagri kulude katteks. Kõne pee-takse Estoonia kontsertsaalis. *Mi-na.*

Valga skautide järjekindel töö.

Valga skautjuhtidele on võimaldatud iga keskn. kohaliku raudtee ambulantsi juures esimese abi õppimine, eriti prak-tika alal. Osa juhte on alati tõsiselt har-jutamas käinud. Nad ootavad ka teisi.

Juhtide kool töötab järjekindlalt iga pü-hap. 16,30 N. M. K. Ü. ruumes, millest kõik juhid osa võtavad. Tegelikudeks juhtideks on skm. A. Kasak, nskm. A. Eberling ja H. Mitt.

Valga malevas on käimas omavaheline võistlus Eesti skaudi tellimiste peale. Ma-leva vanema energilisel kaasabil on välja pandud mitmed väärtuslikud auhinnad. Võistlus kestab 12. veebr. Tagajärgi on väga häid saavutatud.

Signaliseerimise võistluste vastu tun-takse suurt huvi, mitte ainult skautide eneste hulgas, vaid ka garnisoni side ülema poolt on välja pandud väärtuslik auhind, samuti on teisi auhindu. Võistlus otsustati kevade soojemate ilmade tule-kuni edasi lükata, mille tõttu muutuks võistlus vabas looduses ka palju huvita-vamaks. Praegu on käimas kibedad tree-ningud. Näeme, milline rühm tuleb meist-riks?

Valga N. M. K. Ü. poolt korraldatud esimese abi loengutest võtavad ka paljud skaudid osa. Seega on praktilisele har-jutustele lisaks ka teoreetiline tutvune-mine selle tähtsa alaga.

Igal skaudil — „Eesti Skaut“.

Valga sk. m. „Valvur“ rühm asutati novembri alul; koosneb Valga poegl. güm-nõpilastest (gümnaasiumi rühm). Maleva poolt korraldatud kiimi- ja sõlmimis-võist-lustes tuli rühm esimesele kohale. Prae-gu on käimas III järgu andmine ja skaut-lusega lähemalt tutvumine. Rõõmustav nähe on see, et kõik rühma liikmed telli-vad „Eesti Skauti.“ Rühm on praegu 16 liikeline. Rühmavanemaks on Valga s. s. s. esimese ja Poegl. güm. direktor hra Grünberg, juhhib nskm. Eberling.

Lex.

(Järg lhk. 2.)

- II j. sk. Osvald Berner, I rühma päalik, Ühisgüm. Posti t. 12.
 Hra Helmuth Veem, II. rühma vanem, Kriminaal politsei, Tallinna t. 10.
 II j. sk. Arnold Ambach, II rühma päalik, Kure t.
 Hra Johannes Tcmson, III (üksiksalga) rühma vanem, Kolu algkool.
 II j. sk. Eduard Normak. III rühma päalik, Tööstuskool, Tallinna t. 36.

PÄRNU SKAUTIDE MALEVA STAAP.

- I j. sk. Konstantin Kirschbaum, Mõisaküla postk. 33.
 II j. sk. Nikolai Raist, I rühma juht, Pärnu, Supeluse t. 7.
 „ Jakob Klaasen, II rühma juht, Pärnu, Riia t. 3.
 Sk. Johann Kask, III rühma juht, Sindi Kasarmu t. 4.
 „ Voldemar Orav, IV rühma juht, Mõisaküla, Aia t. 5.
 II j. sk. Johannes Lorents, Hundip. karja hundi kt. Pärnu, S. Kuke t. 8.
 „ Hugo Kumm, merisk. rühma juht, Pärnu Rähna t. 6.

VALGA SKAUTIDE MALEVA STAAP.

- Nskm. A. Eberling, maleva juht, Allika 3 a.
 I jsk. V. Peterson, „Concordia“ rühma juht, Valga Metsa 7 a.
 „ E. Sulsenberg, „Metsapoegade“ rühma juht, Valga, Mesipuu 5.
 Nskm. A. Eberling III „Valvur“ rühma juht, Valga Alliku 3a.
 II jsk. Abarinkov, IV „Russi“ juht, Valga, Võru 30.
 Nskm. H. Mitt, V „Makkabija rühma juht, Valga, Mesipuu 8.
 II jsk. E. Susi I Karjahunt, Valga raudtee ambulants.
 I jsk. P. Pästlane, II Karjahunt, Valga Alliku 4.
 I jsk. Ed. Kallas, III Karjahunt, Valga, Võru 68.

TALLINNA SK. MALEVA STAAP S. Roosikrantsi 11.

- Hra Jüri Lossmann, mv. S. Roosikrantsi 11—1.
 N-skm. Rich. Treu. mj. Kauba 20—4
 „ Roland Papp, maj. Rüütli 32—12
 „ Hans Tari, maj. Tallinn-Väike 3—2
 E-sk. Hans Luugus, m. skr., Falkspargi 12a—2.
 Hra Resev-Resel I rv. Toompuiestee 19.
 E-sk. Valter Koppermann, Erbe I rj. 1a—3.
 Hra Jüri Lossmann, II rv. S. Roosikrantsi 11—1.
 N-skm. Rich. Treu, II rj. Kauba 20—4
 „ Valter Suigussaar, II raj. Merejõudude staap.
 N-sk. Evald Uustalu, II r. kh. Vaestekooli 4—2
 Hra Albrecht Fromhold, III rv. Tina 3—22
 N-skm. Hans Tari, III rj. Tallinn—Väike 3—2
 Hra Baldvin Rautsman, IV rv. Viktoria sild 3—2.
 Esk. Joh. Stranberg, IV rj. Kopli ^{13/18}—1
 Hra J. Saksberg, V. rv. Rapla algkool.
 III jsk. Harald Atso, V rj. Rapla jaama pk. 28.
 Hra Eduard Tohver, VI rv. V. Kalamaja 7a—4.
 Esk. Joh. Paris, VI rj. Tondi 24e—1.
 Hra Edgar Paal, VII rv. Sadama kontor.
 I jsk. Albert Kallas, VII rj. Balti jaam.
 Hra Nikolai Siitam, XII rv. Niguliste 12.

Esk. Eduard Ots, XII rj. Vaksali puiestee 2—10.

I jsk. Hendrik Lio, XII r. kh. Allika 10—4.

III rühma juurde on organiseeritud 2 karja hülgepoegi ja rühm rovereid, mille juhtideks on rühma abijuhid.

RAKVERE SKAUTIDE MALEVA STAAP.

Hra Voldemar Sirotkin, maleva vanem, Lai tän. 12. Rakvere.

Victor Stahlberg, I rühma vanem, Tallinna t. 18. Rakvere.

Hra Reinhold Martin, II „ „ Vaestemaja t. 19. „

Lassur, III rühma vanem, Haljala algkool.

Hra Karl Blaubrik, hp. karja vana hunt Lai t. 7. Rakvere.

Harald Meister, maleva juht e. sk., Vaksali t. 27. Rakvere.

Erik Priimann „ instrukt. e. sk., Pikk t. 24. „

Evald Rannaberg, „ abijuht III jsk., Karja 30. „

Arnold Hübner, I. rühma juht ja m. sekr. II jsk., Lille t. 7. Rakvere.

Evald Lageda II. „ „ I jsk, Prii t. 4. Rakvere.

Gustav Lepik, III. „ „ II „ ldavere asundus Haljala.

Elmar Matsar, IV. „ „ III „

Valter Miron V. „ „ III „ Peeri küla Kohtla-Järve.

Ottomar Mänd, ksrja hunt II jsk., Veemi t. 5. Rakvere.

TARTU SKAUTIDE MALEVA STAAP.

Hra prof. Alexander Paldrock, maleva vanem, Tähe t. 7. Tartu,

Skm. Valter Sirgo, maleva abivanem k. t., Vallikraavi t. 19. Tartu.

Skm. Herbert Michelson, maleva juht, Mäe t. 33—6, Tartu.

Nskm. Friedrich Parmask, maleva abijuhi asemik, Söögi turg 2. Tartu

Esk. Friedrich Kaar, maleva juhi adjutant, Aida t. 6, Tartu.

Esk. Otto Valdner, maleva käskudetäitja päalik, Karlova 34. Tartu

TARTU SKAUTIDE MALEVA STAABI NÕUNIKUD.

Nskm. Valter Hiir, maleva propaganda juht, Suurturg, 17. Tartu.

Nskm. Friedrich Parmask, maleva õppejuht, Söögiturg 2. Tartu.

Nskm. Karl Nusar, maleva õpejuhi abi. Erne 1, Tartu

Nskm. Ferdinand Taschkin, maleva aukohtu esimees. Aleksand t. 4—8

TARTU SKAUTIDE MALEVA RÜHMADE JUHID.

Esk. Karolus Kuhlberg, I rühma juhi k. t. Vallikraavi 19. Tartu.

II jsk. Albert Raat, II rühma „ „ Tähe 47—4. Tartu

Esk. Hans Pärtel III „ „ Maavalitsus, tuba 13. Tartu

I jsk. Voldemar Kikas, IV „ „ Tähe 91—6. Tartu

Nskm. Voldemar Kuhlberg V „ „ Vallikraavi 19. Tartu.

Sk. Juljus Mölder VI rühma „ „ Tartu 17. Tõrva

II jsk. Paul Viira, VII „ „ Liiva 6. Elva

Nskm. Ferdinand Taschkin, VII rühma juht, Aleksandri 4—8. Tartu

II jsk. Anton Põvat, X rühma juhi k. t. Turu 66—6. Tartu

I. III. IV. V ja X hundipoegade karjad organiseeritud rühmade juure. Hundipoegade karjade juhtideks rühma abijuhid.

VÕRU SKAUTIDE MALEVA STAAP.

Hra P. Mägi, mv. Võru Maavalitsus. Sk. Alf. Treiman, mj. Karja t. 32.

Sk. A. Andresson, rj. Jüri t. 46. Sk. H. Reiman, m. sekr. Petseri t. 17.